

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 16. september 2016
(OR. en)

Institutsioonidevaheline
dokument:
2016/0280 (COD)

12254/16
ADD 4

PI 96
CODEC 1271
RECH 270
EDUC 285
COMPET 488
AUDIO 97
CULT 79
DIGIT 102
TELECOM 168

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	14. september 2016
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	SWD(2016) 302 final
Teema:	KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT MÕJUHINNANGU KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE ELi autoriõiguse eeskirjade ajakohastamine Lisatud dokumendile: Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv autoriõiguste kohta digitaalsel ühtsel turul ja Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse eeskirjad ringhäälinguorganisatsioonide teatavate veebiülekannete ning televisiooni- ja raadiosaadete taasedastamise suhtes kohaldatavate autoriõiguste ja nendega kaasnevate õiguste teostamise kohta

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument SWD(2016) 302 final.

Lisatud: SWD(2016) 302 final

Brüssel, 14.9.2016
SWD(2016) 302 final

KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT
MÕJUHINNANGU KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE

ELi autoriõiguse eeskirjade ajakohastamine

Lisatud dokumendile:

Ettepanek:

**Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv
autoriõiguste kohta digitaalsel ühtsel turul**

ja

Ettepanek:

**Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus,
millega kehtestatakse eeskirjad ringhäälinguorganisatsioonide teatavate
veebiülekannete ning televisiooni- ja raadiosaadete taasedastamise suhtes kohaldatavate
autoriõiguste ja nendega kaasnevate õiguste teostamise kohta**

{COM(2016) 594 final}
{SWD(2016) 301 final}

Kommenteeritud kokkuvõte
Mõjuhindang ELi autoriõiguse eeskirjade ajakohastamise kohta
A. Vajadus meetmete järele
Milline on probleem ja miks on tegemist ELi tasandi probleemiga?
Selles mõjuhindangus uuritakse mitut küsimust, mis on seotud ELi autoriõiguse eeskirjade toimimisega digitaalsel ühtsel turul. Selles kaalutakse olemasolevate eeskirjade kohandamist või uute eeskirjade kehtestamist kolmes eri valdkonnas: i) veebisisu kättesaadavus; ii) peamiste erandite toimimine digitaalses ja piiriüleses keskkonnas; iii) autoriõiguste turu toimimine. <u>Esimeses valdkonnas</u> käsitletakse mõjuhindangus probleeme, mis on otseselt seotud ringhäälinguorganisatsioonide, taasedastamise teenuste, tellitavate videoteenuste platvormide või kultuuripärandi säilitamisega tegelevate asutuste raskustega veebiõiguste saamisel. Ringhäälinguorganisatsioonidel on probleeme eelkõige õiguste saamisega, et teha tele- ja raadiosaated internetis piiriüleselt kättesaadavaks. Samamoodi võib õiguste saamine olla keeruline nende taasedastamise teenuste osutajate jaoks, kes ei ole kaabellevivõrgu operaatorid, kuid pakuvad teiste liikmesriikide kanaleid. Nende probleemide ulatuse ja võimalike lahenduste hindamisel on arvesse võetud satelliit- ja kaabellevi direktiivi (direktiiv 93/83/EMÜ) toimimise hindamise peamisi järeldusi. Raskused veebiõiguste saamisega piiravad ka Euroopa audiovisuaalteoste kättesaadavust tellitavate videoteenuste platvormides. Kultuuripärandi säilitamisega tegelevatel asutustel on raske teoste kasutamiseks luba saada, et digiteerida oma kogudesse kuuluvaid kaubandusvõrgus mitteturustatavaid töid ja neid üldsusele levitada. <u>Teises valdkonnas</u> on tuvastatud, et digitaalse ühtse turu toimimise jaoks on suur probleem õiguskindlusetus seoses tegevusega, mis on lubatud olemasolevate autoriõiguse erandite alusel, eelkõige digitaalses keskkonnas. Õiguskindlusetus mõjutab õpetajaid ja õpilasi infosisu kasutamisel digipõhises ja piiriüleses õppetöös. Teadlasi kimbutab õiguskindlusetus seoses võimalusega viia neile seaduslikult kättesaadavas infosisus läbi teksti- ja andmekaeve. Õiguskindlusetus ja ebaproportsionaalsed tehingukulud võivad takistada ka kultuuripärandi säilitamisega tegelevate asutuste tööd teoste säilitamisel, eelkõige digitaalsel kujul. <u>Kolmandas valdkonnas</u> keskendutakse mõjuhindangus küsimustele, mis on seotud väärtuse jaotumisega veebikeskkonnas. Eristatakse probleeme, mis tekivad nn eelneval turul õiguste omajatel, kes püüavad litsentsida infosisu teatavat liiki veebiteenustele, ning probleeme, mis tekivad nn järgneval turul infosisu loojatel oma teoste kasutamise lepingute läbirääkimistel. Õiguste omajatel tekib raskusi, kui nad püüavad kontrollida seda, kuidas neile kuuluvat infosisu kasutavad veebiteenused, mis säilitavad ja teevad kättesaadavaks lõppkasutajate üleslaaditud infosisu, ning kui nad soovivad saada selle eest tasu saada. Ajalehekirjastajate jaoks on muutunud keeruliseks oma väljaannete litsentsimine ja veebiteenuste osutajate poolse loata kasutamise ärahoidmine. Ka kõigil kirjastajatel võib esineda õiguskindlusetust seoses võimalusega saada osa hüvitisest erandi alla kuuluvate teoste kasutamise eest. Samuti ei pruugi autoritel ja esinejatel (loojatel) alati olla oma teoste kasutamise kohta piisavalt teavet, mis võimaldaks neil nõuda asjakohast tasu neile kuuluvate õiguste kasutamise eest.
Mis tuleks saavutada?
Püstitatud on kolm üldist eesmärki: i) tagada kaitstud infosisu – eelkõige tele- ja raadiosaadete, Euroopa audiovisuaalteoste ja kultuuripärandi suurem kättesaadavus internetis kogu ELis; ii) soodustada kaitstud infosisu digitaalset kasutamist ühtsel turul hariduslikel, teaduslikel ja kultuuripärandi säilitamise eesmärkidel; iii) tagada, et autoriõiguste veebiturg toimib tõhusalt kõigi osalejate jaoks ja pakub õigeid stiimuleid loomesisusse investeerimiseks ja sellise sisu levitamiseks.
Milline on ELi tasandil meetmete lisaväärtus (subsidiarsus)?
Selles mõjuhindangus keskendutakse ELi autoriõiguse eeskirjade toimimisele digitaal- ja veebikeskkonnas ning seega käsitletakse probleeme, millel on oluline piiriülene mõõde. <u>Esimeses valdkonnas</u> võivad riikide lahendused veebisisu kättesaadavusega – kaasa arvatud piiriülese kättesaadavusega – seotud eespool nimetatud probleemidele suurendada digitaalse ühtse turu killustatust. Seetõttu tuleb kasuliku lahenduse leidmiseks tagada ühine käsitusviis ja tegevus ELi tasandil. <u>Teises valdkonnas</u> piirab praegune ühtlustatuse tase liikmesriikide võimalust autoriõiguse valdkonnas tegutseda, kuna nad ei tohi ühepoolset muuta ühtlustatud õiguste ega erandite ulatust. Lisaks on ELi tasandi sekkumine

hädavajalik, et tagada piiriülestes olukordades õiguskindlus. Kolmandas valdkonnas on ELi tasandi meetmed vajalikud juba (eelkõige õiguste vallas) läbiviidud ühtlustamise ning veebisisu levitamise piiriülese iseloomu tõttu. Riigi tasandi sekkumine ei oleks tuvastatud probleemidega tegelemiseks piisavalt tõhus (eelkõige väikese ulatuse tõttu) ning võib tekitada uusi takistusi ja killustada turgu. ELi tasandi meetmed on vajalikud, et tagada õiguskindlus infosisu loojate, sellesse investeerijate ning selle turustajate ja kasutajate jaoks. Samuti võimaldavad need õiguste omajatel oma õigusi veebikeskkonnas paremini kasutada ja tagavad digitaalsel ühtsel turul võrdsed tingimused.

B. Lahendused

Millised on erinevad võimalused eesmärkide saavutamiseks? Kas on olemas eelistatud variant? Kui ei, siis miks?

Iga teema puhul uuritud variandid hõlmavad baasvõimalust, mis on enamikul juhtudel muu kui seadusandlik variant (komisjoni suuniste või soovitusel ja/või sidusrühmade dialoogi vormis), ning üht või mitut seadusandlikku varianti. Iga teema kohta on kindlaks määratud eelistatud variant.

Veebisisu kättesaadavuse valdkonnas uuritakse seadusandlike variantide raames erinevaid litsentsimissüsteeme, mida peetakse kasutusloa saamist hõlbustavate mehhanismideks.

- Seoses ringhäälinguorganisatsioonide veebiedastusteenusega on eelistatud variant päritoluriigi põhimõtte kohaldamine selliste veebiteenuste jaoks loa saamise suhtes, mis on esmakordse ülekandega seotud kõrvalteenused.
- Tele- ja raadiosaadete digitaalse taasedastamise korral on eelistatud variant kohustusliku õiguste kollektiivse esindamise kohaldamine taasedastamise teenustele, mida osutatakse nn kinniste elektrooniliste sidevõrkude kaudu.
- Tellitavate videoteenuste õiguste litsentsimisel hõlmab eelistatud variant Euroopa sidusrühmade dialoogi ja läbirääkimismehhanismi, mis eemaldaks lepingulised takistused ja hõlbustaks seega litsentside saamist audiovisuaalteoste kasutamiseks veebis.
- Kaubandusvõrgus mitteturustatavate teoste korral on eelistatud variant seadusandlik sekkumine ELi tasandil, mis võimaldab liikmesriikidel kehtestada konkreetsed õigusmehhanismid kollektiivsete litsentsilepingute sõlmimiseks, et kultuuripärandi säilitamisega tegelevad asutused saaksid kasutada kaubandusvõrgus mitteturustatavaid töid, ja selliste lepingute piiriülese kohaldatavuse kehtestamiseks.

Eranditega seoses on seadusandlikud variandid kavandatud nii, et täiendada olemasolevaid erandeid (kultuuripärandi säilitamise ja õppetöö kohta) või kehtestada konkreetsete kasutusviiside jaoks (näiteks teksti- ja andmekaeve) uus erand. Ette on nähtud mitu varianti, mis erinevad erandi ulatuse, kasusaajate ja/või litsentsituruga omatava suhte poolest.

- Õppetöö puhul on eelistatud variant kohustuslik erand, mis hõlmab digitaalset kasutamist õppetööd illustreeriva materjaliga seoses. Liikmesriikidel on võimalus muuta see sõltuvaks samu kasutusviise (digitaalne ja piiriülene kasutamine) hõlmavate asjakohaste litsentside olemasolust.
- Teksti- ja andmekaeve puhul on eelistatud variant kohustuslik erand, mida kohaldatakse avalikes huvides tegutsevate teadusasutuste, nagu ülikoolide või uurimisinstituutide suhtes. Erand võimaldaks neil teadusuuringute eesmärgil teostada teksti- ja andmekaevet infosisus, mis on neile õiguspäraselt kättesaadav.
- Kultuuripärandi säilitamise jaoks on eelistatud variant kohustuslik erand kultuuripärandi säilitamisega tegelevate asutuste poolse kultuuripärandi säilitamise eesmärgil.

Seoses autoriõiguse turu toimimisega on kaalutud seadusandlike variantide eesmärk tagada väärtuse õiglane jaotumine veebikeskkonnas, eelkõige kindlate kohustuste kehtestamise kaudu teatavat tüüpi veebiteenustele või nendele, kes sõlmivad lepinguid autorite ja esinejatega.

- Seoses infosisu kasutamisega kasutajate üleslaaditud infosisu pakkuvate teenuste osutajate poolt on eelistatud variant infosisu säilitavatele ja oma kasutajate üleslaaditud suurt hulka infosisu kättesaadavaks tegevatele veebiteenuste osutajatele kehtiv kohustus võtta kasutusele nõuetekohane ja proportsionaalne tehnoloogia ning suurendada õiguste omajate jaoks läbipaistvust.
- Seoses väljaannete õigustega on eelistatud variant kehtestada ELi õiguses kirjastajatele kaasnev õigus, mis hõlmab nende ajakirjandusväljaannete digitaalset kasutamist, ning kehtestada säte, mille alusel võivad liikmesriigid võimaldada kõigil kirjastajatel (uudised, raamatud, teaduskirjandus jne) saada erandi kohaldamisalasse kuuluva kasutamise eest osa hüvitisest.
- Seoses läbipaistvuse puudumisega loovisikute tasustamise valdkonnas on eelistatud variant ELi õigusaktides läbipaistvuskohustuste kehtestamine loovisikute lepingute vastaspooltele (eelkõige tootjatele ja kirjastajatele), mida toetab lepingute kohandamise ja vaidluste lahendamise mehhanism.

Millised on erinevate sidusrühmade seisukohad? Kes millist varianti toetab?
Selles mõjuhinnangus kaalutud variandid mõjutavad suurt hulka sidusrühmi, eelkõige: autoreid ja esinejaid, kollektiivse esindamise organisatsioone, tootjaid, kirjastajaid, ringhäälinguorganisatsioone, taasedastamise teenuste osutajaid, turustajaid, veebiteenuseid, institutsioonilisi kasutajaid, teadlasi ja tarbijaid. Sidusrühmade seisukohad on väga teemaspetsiifilised ja seetõttu esitatakse need mõjuhinnangus seoses iga variandiga. Aastatel 2013–2016 toimunud avalike konsultatsioonide tulemused, mis toetavad analüüsi selles mõjuhinnangus, on esitatud 2. lisas.
C. Eelistatud poliitikavariandi mõju
Millised on eelistatud poliitikavariandi (kui see on olemas, vastasel juhul peamiste poliitikavariantide) eelised?
<u>Tele- ja raadiosaadete veebis edastamise ja taasedastamise</u> puhul eelistatud variandid vähendaksid tehingukuluseid, mis on seotud ringhäälinguorganisatsioonidele piiriülese veebiedastuse jaoks ja nn kinniste elektrooniliste sidevõrkude kaudu osutatavatele taasedastamise teenustele (näiteks IPTV) õiguste andmisega. Samuti eeldatakse, et need variandid tõhustavad ringhäälinguorganisatsioonide tele- ja raadiosaadete piiriülest turustamist ja kättesaadavust. <u>Tellitavate videoteenuste õiguste litsentsimise</u> korral aitaks eelistatud variant eemaldada lepingulised takistused ja võib seetõttu suurendada Euroopa audiovisuaalteoste kättesaadavust tellitavate videoteenuste platvormides. <u>Kaubandusvõrgus</u> mitteturustatavate teoste puhul soodustaks eelistatud variant tehingukulude vähendamist ja võimaldaks võtta igat liiki teoste puhul ja kõikides liikmesriikides, kaasa arvatud piiriüleselt, kasutusele erilitsentsid, mida kultuuripärandi säilitamisega tegelevatel asutustel on vaja kaubandusvõrgus mitteturustatavate teoste digiteerimiseks ja levitamiseks. Uus erand kaitstud infosisu digitaalseks kasutamiseks illustreeriva materjalina <u>õppetöös</u> tagaks haridusasutustele ja õpetajatele täieliku õiguskindluse, mis eeldatavasti suurendab hariduses digitehnoloogia ja uuenduslike meetodite kasutuselevõtmist ja kvaliteeti, rikastab õpilaste õpikeskkonda ning parandab nende õppetulemusi. Liikmesriikide võimalus muuta erand sõltuvaks samu kasutusviise hõlmavate litsentside olemasolust annaks vajaliku paindlikkuse, vähendamata seejuures kasutajate õiguskindlust ja takistamata piiriülest kasutamist. Uus <u>teksti- ja andmekaeve erand</u> suurendaks teadusorganisatsioonide õiguskindlust ja vähendaks loa saamise kulusid, kaasa arvatud siis, kui teadusprojektide tulemus võib olla kaubanduslikult kasutatav, näiteks avaliku ja erasektori partnerlussuhetes. <u>Kultuuripärandi säilitamise</u> puhul eelistatud variant annaks täieliku õiguskindluse kultuuripärandi säilitamisega tegelevatele asutustele, mis teevad oma püsikogusse kuuluvatest teostest nende säilitamise jaoks reproduktsioone, sealhulgas digitehnoloogia abil. Mõjuhinnangus käsitletavas kolmandas valdkonnas eeldatakse, et eelistatud variandid võimaldavad õiguste omajatel paremini ära kasutada ja kontrollida neile kuuluva infosisu turustamist veebis. <u>Kasutajate üleslaaditud infosisu pakkuvate teenuste</u> osutajate kohustus võtta kasutusele tehnilised abivahendid võimaldaks õiguste omajatel paremini otsustada neile kuuluva infosisu kättesaadavuse üle kõnealuste teenuste kaudu. Tõenäoliselt soodustab see infosisu kasutuslepingute sõlmimist ja võimaldab õiguste omajatel saada lisatulu. Ajakirjanduse kirjastajate jaoks suurendaks eelistatud variant õiguskindlust, tugevdaks nende positsiooni läbirääkimistel ning avaldaks kasulikku mõju nende suutlikkusele litsentsida infosisu ja teostada õigusi oma ajaleheväljaannete üle. Samuti suurendaks eelistatud variant <u>kõigi kirjastajate</u> õiguskindlust seoses nende võimalusega saada erandi alusel infosisu kasutamise eest osa hüvitisest. Loovisikute lepingute vastaspooltele kehtivad läbipaistvuskohustused tagaksid loovisikutele vajaliku teabe, et hinnata, kas nende <u>tasu</u> on asjakohane, ja õiguslikud vahendid, et vajaduse korral nõuda tasu kohandamist (lepingu kohandamise mehhanism).
Millised on eelistatud poliitikavariandi (kui see on olemas, vastasel korral peamiste poliitikavariantide) kulud?
<u>Päritoluriigi</u> põhimõtte kohaldamine ringhäälinguorganisatsioonidele internetipõhiste kõrvalteenuste osutamiseks loa andmisel tähendaks uut olukorda õiguste omajate jaoks, kes litsentsivad neile kuuluva infosisu ringhäälinguorganisatsioonidele veebiedastuse jaoks. Tegemist on aga sihipärase sekkumisega (see puudutab ainult ringhäälinguorganisatsioonide internetipõhiseid kõrvalteenuseid ega piira ringhäälinguorganisatsioonide ja õiguste omajate lepinguvabadust), mis eeldatavasti aitab kaasa turu arengule, kuid ei häiri olemasolevaid ärimudeleid ega turustamisstrateegiaid. Õiguste kollektiivse teostamise kohustuse kohaldamine teatavat tüüpi digitaalsetele taasedastamise teenustele

mõjutaks piiratud viisil õiguste omajate litsentsimisvalikuid. Nõuete täitmisega seotud kulud oleksid marginaalsed, sest sama kollektiivse esindamise organisatsioonide võrgustikku, mida kasutatakse kaabli kaudu taasedastamise õiguste litsentsimiseks, võib kasutada muu kui kaabli kaudu taasedastamise õiguste litsentsimiseks.

Tellitavate videoteenuste õiguste litsentsimise lihtsustamiseks loodud läbirääkimismehhanismi rakenduskulud oleksid piiratud, sest liikmesriigid võivad tugineda vajalike teadmistega olemasolevatele struktuuridele. Sidusrühmadel (õiguste omajad, turustajad, tellitavate videoteenuste platvormid) võivad läbirääkimismehhanismis osalemise tõttu tekkida teatavad kulud. Need kulud aga tasakaalustab edukatest läbirääkimistest tulenev tõhususe suurenemine.

Kaubandusvõrgus mitteturustatavate teoste puhul eelistatud variant ei tekitaks otseseid kulusid. Õigusmehhanismide kasutamise korral tekiks kollektiivse esindamise organisatsioonidel mõningased kulud seoses läbipaistvusnõuetega, loobumisklauslitega tegelemisega ja litsentsi haldamisega.

Erandite valdkonnas ei mõjuta eelistatud variandid eeldatavasti õiguste omajate litsentsimistulusid märkimisväärselt. Vajadusest kohandada olemasolevate litsentside ulatust, et võtta arvesse uusi erandeid, võivad tekkida väga piiratud nõuete täitmisega seotud kulud.

Õppetööga seoses ei ole uuel erandil eeldatavasti mõju õiguste omajate esmasele turule, eelkõige erandi eesmärgi ja sellega seotud tingimuste tõttu (illustreeriv materjal õppetöös, digitaalne kasutamine turvaliste elektrooniliste võrkude kaudu). See võib tuua kaasa mõningad nõuete täitmisega seotud kulud liikmesriikidele, kes otsustavad teha erandi kohaldamise sõltuvaks samu kasutusviise hõlmavate litsentside olemasolust nõude tõttu tagada selliste litsentside olemasolu ja nähtavus. Need kulud aga võimaldaksid märkimisväärselt vähendada haridusasutuste halduskoormust.

Teksti- ja andmekaeve puhul tagaks erandi kasutamise jaoks ette nähtud seadusliku juurdepääsu tingimus, et eelistatud variant ei mõjuta õiguste omajate teenuseturгу.

Kultuuripärandi säilitamise korral eelistatud variant ei tekitaks erilisi nõuete täitmisega seotud kulusid. Õiguste omajate tuludele avaldatav mõju oleks minimaalne ja isegi tähtsusetu, sest kõnealust erandit kohaldataks ainult teostele, mis juba kuuluvad kultuuripärandi säilitamisega tegelevate asutuste püsikogudesse ning sellel ei oleks mingit mõju alaliste koopiate hankimisele kogudesse.

Lõppkasutajate üleslaaditud infosisu levitavate veebiteenuste osutajatele tekiks nõuete täitmisega seotud kulud, mis tulenevad vajaliku tehnoloogia kasutuselevõtmisest. Need kulud sõltuksid tuvastatava infosisu kogusest ja tüübist. Eeldatavasti piirab neid asjaolu, et kasutuselevõetav tehnoloogia peab olema proportsionaalne ja et enamike hõlmataavate teenuste puhul juba kasutatakse mõnda infosisu tuvastamise tehnoloogiat.

Kaasneva õiguse kehtestamine, mis hõlmab ajakirjandusväljaannete digitaalset kasutamist, ei tekita eeldatavasti suuremaid litsentsitasusid veebiteenuste osutajatele, kes juba saavad konkreetselt uudiste infosisu digitaalset kasutamist hõlmavaid litsentse. Sellega kaasneksid kulud ainult nendele veebiteenuste osutajatele, kes ei praegu ei taotle luba kirjastajate infosisu taaskasutamiseks, kuigi autoriõigust käsitlevate õigusnormide kohaselt peaksid seda põhimõtteliselt tegema. Liikmesriikide võimalus lubada kõigil kirjastajatel saada osa hüvitisest erandi kohase kasutamise eest ei tekita eeldatavasti kulusid, sest enamikus liikmesriikides on juba loodud kollektiivse esindamise organisatsioonid, mis vastutavad kirjastajatele hüvitise kogumise eest. Loovisikute tasustamise vallas tekitaksid läbipaistvuskohustused nõuete täitmisega seotud kulud loovisikute lepingute vastaspooltele, kuid eeldatavasti oleksid need mõistlikud. Andmete väga piiratud kättesaadavus ei võimaldanud neid kulusid kokku arvutada, kuid mõjuhinnangus on esitatud hinnangulised näitajad sidusrühmade teatatud väheste näidete varal. Lepingu kohandamise mehhanism tekitab eeldatavasti piiratud kulusid (näiteks läbirääkimiste taasalustamise kulud), sest tõenäoliselt kasutatakse seda peamiselt läbirääkimiste tõhustamiseks. Liikmesriigid võivad kasutada olemasolevaid struktuure, et vähendada võimalikke kulusid, mis on seotud vaidluste lahendamise mehhanismi loomisega.

Milline on mõju VKEdele ja konkurentsivõimele?

Poliitikavariantide hindamisel on arvesse võetud VKEde suurt osakaalu loomemajanduses. Infosisu kättesaadavuse valdkonnas eeldatakse, et eelistatud variandid on VKEdele (kui tele- või raadioringhäälinguorganisatsioonidele, teenuste osutajatele või õiguste omajatele) kasulikud, sest need vähendavad õiguste omandamise või litsentsimisega seotud halduskoormust. Erandite korral on eelistatud variantide näol tegemist lahendustega, millel ei ole eeldatavasti märkimisväärselt mõju VKEde (õiguste omajate) litsentsiturule ega tulule. Mikroettevõtjate väljajätmist ei ole peetud asjakohaseks, sest see tekitaks kasutajatele suurt õiguskindlusetust.

Selle mõjuhinnangu kolmandas valdkonnas toetaksid eelistatud variandid VKEsid (õiguste omajaid) veebisisuteenustega lepingute sõlmimisel. Seal, kus erandid või leevendusmeetmed võivad tekitada VKEdele kohustusi, ei ole neid peetud sobivaks, sest need võivad tekitada ettevõtjatele võimalusi kohustustest kõrvale hoiduda ning ei laseks saavutada soovitud eesmärgi.

Kas on ette näha märkimisväärselt mõju riigieelarvetele ja ametiasutustele?

Eelistatud variandid ei avalda märkimisväärset mõju riigieelarvetele ja ametiasutustele. Siiski kaasnevad teatavate variantidega liikmesriikidele konkreetsed kohustused, näiteks erapooletu instantsi määramine või loomine, et abistada asjaomaseid pooli tellitavate videoteenuste õiguste litsentsimise läbirääkimistel; meetmed litsentside nähtavuse tagamiseks hariduslikel eesmärkidel; sidusrühmade dialoogide korraldamine autorite ja esinejate teavitamise kohta ning autorite/esinejate ja nende lepinguliste vastaspoolte vaheliste vaidluste lahendamise mehhanismi loomine. Mõjuhindangu asjakohastes jaotistes on mainitud hinnangulisi kulusid, kui need on kättesaadavad.

Kas on oodata muud olulist mõju?
Andmed puuduvad.
Proportsionaalsus?
Eelistatud poliitikavariandid on välja töötatud nii, et käsitletakse tõhusalt algseid probleeme, minemata liiga kaugele eesmärkide saavutamiseks vajalikest meetmetest. Kõrvale on jäetud muud poliitikavariandid, millel on vahel laiem ulatus, sest need ei taga selles mõjuhindangus esitatud probleemide tasakaalustatud ja proportsionaalset lahendamist.
D. Järeelmeetmed
Millal poliitika läbi vaadatakse?
Eesmärkide saavutamisel tehtavate edusammude jälgimiseks on määratletud erinäitajad ja andmete kogumine peaks toimuma iga kahe või kolme aasta järel. Põhjalik hindamine võib toimuda hiljemalt 10 aastat pärast seadusandlike meetmete võtmist, et hinnata nende mõju ja lisaväärtust.